

Ὠσκληβλάюса, εἰσηса (μεσ.) μ.
-βлюса, бишиса. μειδιάω-ω,
ὕπομειδιάω-ω, προσμειδιάω,
προσγελάω-ω.

Ὠσکورβλάю, εἰση. μ. -βлю, би-
ши. θλίβω, ἐκθλίβω. = ὤπε-
чаллю. Σαεσ.-са. λυποῦμαι
(ἀορ. ὠσکورβήχса καὶ ὠσکور-
β'ήχз. ὄρα σкурблю) = ὤπε-
чаллюса. ὄρα καὶ печалюса.

Ὠσкѣднѣй = скѣднѣй. 2) ἐλ-
λειπής, ἐλλειπής, ἐλλειπτι-
κός, ἀτελής, ὁ λείπων. (90.
ὠскѣдноє тѣла. τὸ λεῖπον
τοῦ σώματος).

Ὠскѣдѣваю, εἰση. ἀορ.-д'ѣхз.
μ.-д'ѣю, εἰση. λείπω, ἐκλεί-
πω, διαλείπω, ἀπολείπω καὶ
μεс. ἀπολείπομαι (217).
παρβλ. ичезаю. 2) ии'д'ю скѣ-
достъ вх чѣмъ, ὠскѣдениз
ѣсмь. ἀπορέω-ω, ἐνδέομαι,
προσδέομαι, ἐν ἀπόροις εἶμι,
ἐν ἀπορίᾳ γίγνομαι. = скѣ-
достъ терплю.

Ὠскѣдѣнїе, ἱα. οὐδ. ἔλλειψις.
ἐκλειψις, ἔνδεια, σπάνις. ἴδε
καὶ скѣдостъ.

Ὠслаба, ѱ. θηλ. = ὤрада.

Ὠслаблѣнїй, αα, ρε. μτχ. παθ.
χρ. ἀορ. (τοῦ ὠслаблāju) ἀ-

νειμένος, παρρειμένος, χαλα-
ρός, καὶ τλπ'.

Ὠслаблāju, εἰση. μ.-блю, биши.
ἀνίημι, παρίημι, ἐκλύω, ἐκ-
νευρίζω, ἐξασθενίζω. ἐκνευ-
ρώω-ω, χαυνόω-ω. παρβλ.
разслаблāju.

Ὠслабѣваю, εἰση. (ἀμτβт.) ἀ-
ορ.-б'ѣхз. μ.-б'ѣю, εἰση. ἀτο-
νέω-ω, ἐκλύομαι, ὀκλάζω.
χαυνόομαι - οὔμαι, ἀμβλύ-
νομαι. παρβλ. ижнемогаю.

Ὠслаждаю, εἰση. μ.-жад, д'ишн.
γλυκαίνω = οὔслагдаю.

Ὠслаѣплѣнїе, ἱα. οὐδ. τύφλωσις,
ἀποτύφλωσις. 2) = слаѣпота
1 σημс. Σ μτφρ. πώρωσις
(Ρωμ. 11. 25.)

Ὠслаѣплāju, εἰση. μ.-плю, п'ишн.
τυφλώω - ω, ἀποτυφλώω - ω,
ἐκτυφλώω-ω, ἐξομματώω-ω,
πηρώω-ω, ἐξορύσσω τοὺς ὀρ-
θαλμούς, πορώω - ω, Σ μτχ.
παθ. χρ. ἀορ. ὠслаѣплѣннїй,
αα, ρε. τετυφλωμένος, πεπω-
ρωμένος. καὶ τλπ'.

Ὠслаѣпѣваю, εἰση (ἀμτб.) ἀορ.
ὠслаѣпόхз (τὸ 3. προσ. ὠслаѣ-
пѣ). μ. ὠслаѣпнх, εἰση. τυφλό-
ομαι-οὔμαι, παρώομαι-οὔμαι.

Ὠснобáнїе, ἱα. θεμέλιον, θεμέ-